

[Haunstrup Clemmensen.]

flere kommissioner, nævn og udvalg om dette spørgsmål, jeg underkender heller ikke, at der er behov for en nordisk koordinering i videst muligt omfang, men jeg synes, at det nærmer sig det groteske, at der skal gå så mange år, inden der overhovedet sker noget.

Derfor har også vi med stor glæde lyttet til handelsministerens udtalelse om, at der nu sker noget på dette område. Vi forstår meget vel, at noget så indgribende som gennemførelse af en ny aktieselskabslovgivning naturligvis ikke skal foregå hvert andet øjeblik, og der kan være god grund til at gennemføre en harmonisering, når og hvis Danmark kommer med i det udvidede fællesmarked, men der er store afsnit og meget vigtige afsnit af aktieselskabsloven, der særdeles vel allerede nu kan reformeres. Vi har forstået og forstået med glæde, at handelsministeren i indværende samling fremsætter forslag til revision af dele af aktieselskabsloven, først og fremmest vedrørende regnskab og revision, og vi håber, at der fra alle sider i salen vil være en sådan indstilling, at disse ændringer, selv om de måske først fremsættes umiddelbart efter den 15. marts, kan gennemføres i indværende samling.

I det forslag, vi har til behandling, er der en række programmerklæringer, der er opstillet som noget, der skulle tilstræbes under en ny aktieselskabslovgivning, og om en række af disse programpunkter kan der næppe blive nogen som helst uenighed.

Vi har i det konservative folkeparti den opfattelse, at der må ske en langt mere vidtgående offentliggørelse af aktieselskabsregnskaber end efter den gamle og altså efter vor opfattelse forældede aktieselskabslov. Jeg tror, man kan sige, at der i alle kredse af erhvervslivet breder sig en overordentlig stigende interesse og forståelse for denne offentliggørelsespligt. Der er et hensyn, et vidtgående hensyn at tage til medarbejderne, et hensyn at tage til de mennesker, man ønsker skal investere opsparet kapital i de pågældende firmaer, og der er også et hensyn at tage til kreditorerne. Derfor er der god grund til, at der nu sker en væsentlig udvidelse af regnskabspligten.

Der kan yderligere være grund til at understrege, at der også har fundet misbrug sted — det skal jeg senere gøre nogle en-

kelte bemærkninger om — og at det også gør det naturligt, at regnskabspligten udvides meget væsentlig. Vi har meget svært ved at forestille os, at man dér kan sætte forskellige grænser på det ene og det andet område; hvis folk vil arbejde under aktieselskabsloven, har vi i princippet den opfattelse, at de pågældende regnskaber må være offentligt tilgængelige. Vi afviser ikke, at der kan blive tale om ved en dansk tilslutning til et udvidet fællesmarked, netop som også handelsministeren var inde på, at instituere G.m.b.H.-selskaber på samme måde, som man i dag har det i Tyskland, men princippet må være, at de, der ønsker at arbejde under aktieselskabsformen, også har en pligt til at offentliggøre regnskaber. Derfor må aktieselskabsloven indeholde temmelig udførlige regler om, efter hvilke principper sådanne regnskaber skal opstilles; krav om koncernregnskaber, krav vedrørende revisionen,

Vi tilsiger altså, jeg er lige ved at sige endnu før vi har set et lovforslag, vor overordentlig velvillige medvirken til at få denne side af aktieselskabsloven revideret. Det udelukker ikke, at der også på de andre områder, så snart det overhovedet bliver muligt, er behov for ændringer.

Den anden programmerklæring, som forslagsstillerne er inde på, er spørgsmålet om medbestemmelse. Det er sikkert rigtigt, som handelsministeren har understreget, at det ikke er et spørgsmål, der direkte vedrører aktieselskabsloven, men for os er det i hvert fald aldeles afgørende, at der ikke hersker tvivl om, at det konservative folkeparti også på dette område — vi har senest fremhævet det i vort fremtidsprogram — ønsker en vidtgående medbestemmelsesret for virksomhedernes medarbejdere. Det er så helt oplagt, at det er et overordentlig afgørende spørgsmål fra konservativ side, det er et trivselsspørgsmål, det er et produktivitetsspørgsmål, men det er først og fremmest et trivselsspørgsmål. Det må være helt naturligt også i denne forbindelse at understrege, at risikoen for et firmas udvikling ikke kun er dets ejeres, det er også dets medarbejders. Vi har ikke mindst i de senere måneder set sørgelige eksempler på, hvordan medarbejdere — ikke mindst ældre medarbejdere — er kommet i vanskeligheder ved firmalukning.